

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Ing. J. H.**, nar. „X“, bytem „X“, adresa pro doručování: „X“, **proti žalovanému: Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno, v řízení **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2016, č.j. 34943/16/5100-31462-704389,**

t a k t o :

I. Řízení se z a s t a v u j e .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včasně podanou žalobou ze dne 19. 10. 2016, která byla Krajskému soudu v Ústí nad Labem, jako soudu místně příslušnému, postoupena na základě usnesení Krajského soudu v Brně dne 23. 11. 2016, domáhal zrušení nebo vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2016, č.j. 34943/16/5100-31462-704389, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště Ústí nad Labem, ze dne 1. 7. 2015, č.j. 1631802/15/2501-70462-506254, jímž byla žalobci vyměřena daň z nemovitých věcí na rok 2015 ve výši 51.116,- Kč. Současně žalobce v žalobě požádal soud, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek.

Podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je poplatníkem soudního poplatku ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věci správního soudnictví. Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení. Protože žalobce podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, vznikla mu povinnost uhradit soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč za předmětný žalobní návrh [viz položka č. 18 bod 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků] a poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví ve výši 1.000,-Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků). Dle ustanovení § 7 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti, tj. podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení.

Jelikož žalobce splatnou poplatkovou povinnost při podání žaloby nesplnil, zdejší soud jej usneseními ze dne 28. 11. 2016, č.j. 15Af 112/2016-16 (poplatek za žalobu), a č.j. 15Af 112/2016-17 (poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku), vyzval, aby ve lhůtě pěti dnů ode dne doručení těchto usnesení uhradil soudní poplatky, když jej zároveň upozornil, že řízení bude zastaveno, pokud soudní poplatky nebudou ve lhůtě pěti dnů od

doručení výzev zaplacený. V reakci na tyto výzvy k zaplacení soudních poplatků žalobce podáním ze dne 4. 12. 2016 požádal soud o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, a to i se zpětnou účinností. Žalobce v rámci této žádosti rovněž vznesl námitku podjatosti všech členů senátu úseku správního soudnictví Krajského soudu v Ústí nad Labem. O vznesené námitce podjatosti rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 21. 12. 2016, č.j. Nao 307/2016-23, tak, že dotčení soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem nejsou vyloučeni z projednávání věci vedené tímto soudem pod sp.zn. 15 Af 112/2016. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 5. 1. 2017, a to vhozením do schránky na jím uvedenou adresu pro doručování, jak vyplývá z doručenky založené v soudním spise. O žádosti žalobce ze dne 4. 12. 2016 pak zdejší soud rozhodl usnesením ze dne 8. 3. 2017, č.j. 15Af 112/2016-32, tak, že žalobci nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků a současně nebylo vyhověno jeho návrhu na ustanovení zástupce, neboť pro ustanovení zástupce k žádosti žalobce, resp. osvobození od soudních poplatků, nebyly splněny zákonné předpoklady. Současně byl tímto usnesením žalobce znovu vyzván k úhradě soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč za žalobu a ve výši 1.000,- Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce byl v rámci tohoto usnesení opětovně poučen, že pokud soudní poplatky nebudou ve stanovené pětidenní lhůtě zaplacený, řízení bude zastaveno. V reakci na toto usnesení žalobce podáním, doručeným Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 24. 3. 2017 vznesl námitku podjatosti, kterou Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 4. 2017, č.j. Nao 155/2017-44, odmítl.

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 3. 2017, č.j. 15 Af 112/2016-32, které obsahovalo výzvy k zaplacení soudních poplatků, bylo žalobci doručeno dne 13. 3. 2017, a to vhozením do schránky na jím uvedenou adresu pro doručování, jak vyplývá z doručenky založené v soudním spise. Jak bylo uvedeno shora, žalobce byl povinen uhradit soudní poplatky v příslušné výši do 5 dnů od doručení usnesení, jimiž byl vyzván k jejich zaplacení. Stanovená lhůta počala žalobci běžet v úterý dne 14. 3. 2017. Žalobce měl soudní poplatky v souladu se stanovenou lhůtou uhradit nejpozději do pondělí dne 20. 3. 2017. Žalobce ovšem v této lhůtě, ani později, soudní poplatky ve stanovené výši neuhradil. Lze uzavřít, že žalobce i přes doručenou výzvu soudu neuhradil soudní poplatky ve stanovené výši, proto došlo k marnému uplynutí lhůty pro zaplacení soudních poplatků.

Na základě této skutečnosti soud podle ustanovení § 47 písm. c) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o žalobě po marném uplynutí lhůt k zaplacení soudního poplatku výrokem ad I) zastavil. Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, soud výrokem ad II) současně nepřiznal v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pro úplnost soud směrem k žalobci doplňuje, že z důvodu zastavení řízení pro nezaplacení soudních poplatků soud nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť za dané situace tento návrh ztratil na významu.

Nad rámec uvedeného soud považuje za vhodné doplnit, že si je vědom v pořadí již druhé žádosti žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, a to i se zpětnou účinností, ze dne 20. 3. 2017, jež byla Krajskému soudu v Ústí nad Labem doručena dne 24. 3. 2017, jejímž prostřednictvím reagoval žalobce na usnesení zdejšího soudu ze dne 8. 3. 2017, č.j. 15Af 112/2016-32, kterým byl vyzván k úhradě soudních poplatků.

V této souvislosti považuje soud za případné nejprve poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.7.2011, č.j. 8 As 65/2010-106, v němž mj. uvedeno, že: „*Účelem přiznání osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. je zajistit, aby těm, kteří objektivně nemohou vzhledem k osobní či majetkové situaci uhradit soudní poplatek, nebyl znemožněn přístup k soudní ochraně. Rozhodně však nelze tuto žádost uplatňovat jako „univerzální obranu“ proti každé výzvě soudu k úhradě soudního poplatku. Poplatková povinnost k úhradě soudního poplatku vznikla v tomto případě již podáním kasační stížnosti. Stěžovatelka neměla na výběr, zda bude brojit proti usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků kasační stížností nebo zda vyčká zaslání další výzvy k úhradě poplatku a znovu požádá o osvobození. Pokud v mezidobí nedošlo ke změně faktických poměrů, které by případně mohly odlišné rozhodnutí o druhé žádosti odůvodňovat, postupoval městský soud správně, pokud o v pořadí druhé žádosti samostatně nerozhodoval. Opačný přístup by totiž nutně musel vést k nekonečnému řetězení téhož problému, neboť by nebylo možné účastníku řízení zabránit, aby na každou výzvu k úhradě soudního poplatku reagoval za nezměněného skutkového stavu novou žádostí o osvobození. To by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Městský soud proto správně vycházel z toho, že v řízení nebyly shledány podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků a poplatek nebyl ani v následné lhůtě zaplacen. Proto řízení o kasační stížnosti správně zastavil.*“ Proti tomuto rozsudku Nejvyššího správního soudu byla podána ústavní stížnost, jež však byla usnesením Ústavního soudu ze dne 7.12.2011, sp. zn. I. ÚS 3173/11, odmítnuta jako zjevně neopodstatněná. Obdobně ve věci žalobce reagoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5.3.2015, č.j. 7 Afs 42/2015-19, www.nssoud.cz.

Z uvedeného srozumitelně a jednoznačně vyplývá, že opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků, popř. žádosti o ustanovení zástupce, může být soudem vyhověno toliko tehdy, jestliže v mezidobí od podání první do nové žádosti došlo u žadatele ke změně faktických poměrů, které by případně mohly odůvodnit odlišné rozhodnutí oproti původní žádosti. V opačném případě, tj. za nezměněné situace, nelze žádosti vyhovět, což je z procesního hlediska spojeno s tím důsledkem, že soud o takové žádosti samostatně vůbec nerozhoduje. Aby žádosti žalobce ze dne 20. 3. 2017 mohlo být případně vyhověno, je nutné posoudit, zda žalobce v této žádosti tvrdí, že u něho došlo k faktické změně poměrů.

V tomto ohledu soud předně upozorňuje na skutečnost, že žalobce v žádosti ze dne 20. 3. 2017 výslovně uvedl, že mu **nezbývá než trvat na objektivní důvodnosti jeho předchozích podání** učiněných nejen v rámci v tohoto řízení. Mezi tato podání tak nepochybně patří jeho předchozí žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů ze dne 4. 12. 2016. Žádost žalobce ze dne 20. 3. 2017 z hlediska podmínek pro případné ustanovení zástupce z řad advokátů a osvobození od soudních poplatků nepřinesla vůbec nic nového. Tato okolnost byla přitom pro soud naprosto zásadní při úvaze, zda je povinen o této žádosti znovu samostatně rozhodnout. Soud dospěl k jednoznačnému závěru, že další žádost oproti původní žádosti nepřinesla žádné nové skutečnosti, jež by eventuálně odůvodňovaly vydání rozhodnutí, soud o této žádosti samostatně nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem 5. června 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová